

WAAROM VORMEN NIEUWE VOGELS VAAK EEN TELEURSTELLING?

Gwyn Evans

Wanneer u en ik de beslissing nemen om nieuw bloed aan trekken, is het uiteraard de bedoeling om iets aan onze stam toe te voegen, om iets te verbeteren. Wanneer we bij de uitgekozen kweker aankomen, kijken we vaak alleen naar de beste vogels en niet naar de rest.

Vooreerst zullen we echter ons huiswerk gemaakt hebben. We zullen een kweker uitkiezen die het goed doet tijdens de shows en die de reputatie heeft één van de betere kwekers te zijn van dit moment. We kunnen ook aankloppen bij iemand die niet zo bekend is, maar die door een collega wordt aanbevolen. Maar waar we ook gaan, we willen trots terugkeren en maken reeds plannen hoe we onze nieuwe supervogels zullen paren.

Wellicht willen we onze beste poppen gebruiken om aan het vers bloed te koppelen en dan beginnen we reeds verder te denken: wat gaan we doen met de nakomelingen volgend jaar? Het kan echter wel eens bij hoopvol plannen blijven.

Ik zit al een hele tijd in de hobby en heb al veel dergelijke vogels gekocht waarvan ik dacht dat ze mijn eigen vogels konden verbeteren. Over hoeveel geld we aan dergelijke vogels reeds gespendeerd hebben, zullen we maar zwijgen!

Ik heb door de jaren heen reeds heel wat mooie vogels gekocht die me een goed gevoel gaven wanneer ik ze zag zitten in de vluchten bij de collega-kweker. Maar hoe goed ze er ook uitzagen, het eindigde meestal bij een teleurstelling. Er kwamen gewoon geen nakomelingen en dus vielen de plannen voor volgend jaar ook meteen in duigen.

Ik heb met steeds het hoofd gebroken waarom die vogels zo vaak een teleurstelling zijn. Ze leggen eieren en niettegenstaande ik ze zien paren heb, blijven de eieren onbevruucht. Ze lijken ook in prima conditie. Eigenlijk ziet alles er goed uit, maar jongen komen er niet van. Waarom?

Een Amerikaanse vriend, waarmee ik een babbel had over het probleem, dacht dat de tijdelijke afzondering na aankoop (de quarantaine) er voor iets tussen zat. Misschien, maar misschien ook niet. Ik heb weet van verscheidene kwekers die vogels kochten van dezelfde oorsprong, die te maken kregen met hetzelfde probleem: onbevruichte eieren.

Ik heb ook een babbel gehad met de kwekers van dit vers bloed en raar maar waar, zij hebben nog nooit problemen ondervonden met vogels die nauw verwant waren aan diegenen die ze verkochten. Zelfs vogels die goede kweekstellen waren bij henzelf, bleken op een ander niets meer voort te brengen.

Om eerlijk te zijn, er zijn zoals steeds uitzonderingen die de regel bevestigen. Sommigen doen het goed, maar wanneer men spreekt met collega's hoort men dat dit toch wel echt uitzonderingen zijn.

Men kan vooreerst stellen dat vogels er niet van houden van de ene lokatie naar de andere te worden verhuisd. Ze kunnen door die behandeling te gestresseerd geraken, maar andere denkpijpen zijn zeker niet uit te sluiten. De omgeving, ook al is die anders, is zeker te vergelijken met de plaats waar ze vandaan komen: er is een kweekruimte, vluchten en grasparkieten. Het water kan verschillen, het voedsel kan anders zijn. De manier van werken van de kweker kan verschillen en als het gaat over grote afstanden, kan tijd en lichtintensiteit eveneens een rol spelen.

Iedereen slaapt nu eenmaal liever in zijn eigen bed. Een hotelkamer mag nog zo luxueus en netjes zijn, niets gaat boven thuis. Dit kan ook gezegd worden wanneer men tijdelijk bij een vriend verblijft. Alles wordt gedaan om het u zo aangenaam mogelijk te maken - maar u bent toch niet thuis. Misschien denken grasparkieten er ook zo over. Jammer dat ze niet kunnen praten.

Wat de oorzaak ook moge zijn, we hebben een probleem, dat we moeten onderkennen en er proberen iets aan te doen. Kunstmatige bevruchting kan een oplossing bieden, maar wie begint daar aan? Andere suggesties zijn steeds welkom, laat ze mij

weten.

UW EIGEN LIJN

Ik maakte laatst deel uit van een aantal mensen die discussieerden over graspar-kieten tijdens de laatste BS Club Show, toen iemand stelde: "mijn vogels hier gaan meteen hierna gepaard worden aan een paar vogels die ik kocht van Maurice Finney". Een ander zei: "mijn groene vogels hier zijn nakomelingen van Rothery-vogels die ik vorig jaar kocht".

Nu is er van deze beide 'namen' al een tijdje geen sprake meer, maar toen kwam bij mij de gedachte op hoe lang een kweker er over doet om te mogen stellen dat zijn stam van eigen makelij is. Bovengenoemde mensen zullen wellicht wel bloed van die kwe-

kers in huis hebben, maar hoe lang kan men daar mee uitpakken? Het is algemeen bekend dat de vooraanstaande kwekers van vandaag ook ergens hun mostaard vandaan hebben gehaald. Ze hebben alleen een soort mix gemaakt van enkele goede vogels en zo hun eigen goede stam uitgebouwd. Daar is uiteraard vakkennis voor nodig en de ingekochte vogels maken maar een deel van het succes. Wat grote kwekers echter speciaal maakt, is het feit dat ze er jaar na jaar in slagen om herkenbare vogels te kweken die meteen aan hun naam kunnen gelinkt worden. Het duurt op zijn minst vijf jaar om uit ingekochte vogels een nieuwe stam te maken die continuïteit kan verzekeren voor de toekomst. En waar-